

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2019 — TN mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sag C-210/19)

(2019/C 182/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TN

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ (benævnt »asylproceduredirektivet«), set i lyset af bestemmelserne i artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at det er muligt for en medlemsstat at sikre adgangen til effektive retsmidler, selv i de tilfælde, hvor medlemsstatens retsinstanser ikke kan omgøre afgørelser afsagt i forbindelse med asylprocedurer, men alene har mulighed for at annullere disse og bestemme, at der skal indledes en ny procedure?
- 2) Skal artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (benævnt »asylproceduredirektivet«), ligeledes set i lyset af bestemmelserne i artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at en medlemsstats lovgivning, hvori der fastsættes en fast og ufravigelig frist for asylprocedurer på i alt 60 dage uden at tage hensyn til personlige forhold, særlige omstændigheder ved sagen eller mulige vanskeligheder for så vidt angår bevisførelsen, er i overensstemmelse [med disse retsforskrifter]?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 12. marts 2019 — XR mod Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Sag C-218/19)

(2019/C 182/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellant: XR

Indstævnte: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om, at der ved traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, efter ændring nu traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er indført en særlig retsorden, som er integreret i medlemsstaternes retssystemer, og som skal anvendes af deres retsinstanser, til hinder for en national lovgivning, der gør tildelingen af en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, betinget af et krav om, at den person, der ansøger om dispensation, har et tilstrækkeligt kendskab til national ret af fransk oprindelse, og dermed udelukker, at et lignende kendskab til EU-retten alene kan tages i betragtning?
- 2) Er artikel 45 og 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, hvorefter en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, er forbeholdt visse ansatte i den samme medlemsstats offentlige forvaltning, som i denne egenskab, i Frankrig, har varetaget juridiske arbejdsopgaver i en forvaltning eller offentlig tjeneste eller en international organisation, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for en eller flere grene af EU-retten hos Europa-Kommissionen?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 20. marts 2019 —
A mod Veselības ministrija**

(Sag C-243/19)

(2019/C 182/28)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Veselības ministrija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en medlemsstat kan afvise at give den tilladelse, som er omhandlet i forordningens artikel 20, stk. 1, når en person i sin bopælsstat har adgang til en hospitalsbehandling, hvis medicinske virkning er indiskutabel, men hvor den anvendte behandlingsmetode ikke er i overensstemmelse med den pågældendes religiøse overbevisning?